

Beperk Israël of We Zijn Gedoemd

De wereld kijkt verlamd toe terwijl de ongecontroleerde macht van Israël in een spiraal van geweld terechtkomt, waarbij de fundamenteën van internationaal recht en moraliteit op de proef worden gesteld. Al 20 maanden is Gaza een slachthuis, en nu strekt de agressie van Israël zich verder uit, waarbij het VN-Handvest straffeloos wordt geschonden. Als de mensheid faalt in deze test, zijn we allemaal gedoemd.

Het Falen van de Mensheid om de Moordpartijen van Israël te Beperken

De meedogenloze campagne van Israël in Gaza, die al bijna twee jaar aan de gang is, staat als een monument voor het falen van de mensheid om te handelen. Meer dan 54.000 Palestijnen zijn gedood, 90% burgers, met 2,3 miljoen ontheemden en 90% van de infrastructuur vernietigd. Dit geweld, zonder proportionaliteit of terughoudendheid, schendt het internationaal humanitair recht. Toch zijn de wereldwijde reacties lauw geweest, met oproepen tot een staakt-het-vuren die herhaaldelijk werden genegeerd. Het enige staakt-het-vuren dat begin 2025 werd bemiddeld, werd snel verlaten toen Israël zijn offensief hervatte en vrede ronduit afwees. Deze weigering onderstreept een gevaarlijke straffeloosheid, aangemoedigd door onwankelbare westerse steun.

Illegale Aanvallen op Buurlanden

De agressie van Israël strekt zich uit voorbij Gaza, waarbij buurlanden worden getroffen met onverwachte en illegale aanvallen, in strijd met Artikel 2(4) van het VN-Handvest. Operatie Rising Lion in juni 2025 trof de nucleaire faciliteit van Natanz in Iran, raketbases en IRGC-commandanten, waarbij voornamelijk burgers omkwamen. Deze daad, wereldwijd veroordeeld als agressie, mist rechtvaardiging onder internationaal recht. Evenzo hebben aanvallen op Syrië, Libanon en Jemen de regionale instabiliteit geëscaleerd, allemaal zonder bewijs van een onmiddellijke dreiging. Deze acties maken deel uit van een patroon van staatsterrorisme dat de mensheid niet heeft weten te beperken.

Afwijzing van Staakt-het-vuren en Verraad door Witkoff

De afwijzing door Israël van alle oproepen tot een staakt-het-vuren, inclusief degene die in 2025 werd bemiddeld, benadrukt de minachting voor vrede. De dubbelzinnigheid van de Amerikaanse gezant Steve Witkoff ondermijnt het vertrouwen verder. In mei 2025 misleidde Witkoff Hamas om de Israëlisch-Amerikaanse krijgsgevangene Edan Alexander vrij te laten, met beloften van hulp en een staakt-het-vuren die nooit werden gerealiseerd. Dit verraad heeft niet alleen de legitimiteit van Amerika als neutrale onderhandelaar ondermijnd, maar ook de manipulatieve tactieken blootgelegd die werden gebruikt om het mili-

taire voordeel van Israël te behouden, waardoor de Palestijnen geen haalbare weg naar vrede hebben.

Historische Erfenis van Zionistisch Geweld

Historisch gezien zijn de acties van Israël geworteld in een erfenis van geweld die begon met de zionistische opstand tegen de Britse overheersing in de jaren 1940. De Irgun en Lehi gebruikten terrorisme om Britse troepen te verdrijven en een Joodse staat te stichten, waarbij Palestijnse dorpen zoals Deir Yassin in 1948 werden afgeslacht, waar 107 burgers werden gedood. Decennia van bezetting, uitbreiding van nederzettingen en geweld volgden, wat culmineerde in de opkomst van Hamas als reactie op deze terreur. Deze cyclus van geweld, in stand gehouden door verschillende normen voor staat en niet-statelijke actoren, weerspiegelt de strijd van de mensheid om binnenlandse monarchieën te beperken.

Verschil in Gevolgen voor Staat en Niet-Statelijke Actoren

Het verschil in gevolgen voor staat versus niet-statelijke actoren is een duidelijk falen van het internationaal recht. De aanval van Hamas op 7 oktober 2023 wordt als terrorisme bestempeld, maar de veel grotere tol aan burgers door Israël ontwijkt deze aanduiding vanwege staatsimmunitet. Deze dubbele standaard weerspiegelt historische inspanningen om monarchen te beperken, waar goddelijk recht ooit heersers beschermde tegen verantwoordelijkheid, totdat revoluties en juridische hervormingen gelijkheid voor de wet eisten. De arrestatiebevelen van het ICC tegen Netanyahu en Gallant voor oorlogsmisdaden in Gaza worden niet uitgevoerd, en het falen van de VN-Veiligheidsraad, vanwege Amerikaanse veto's, verlamt verdere wereldwijde actie.

Falen van het ICC en de VN-Veiligheidsraad

De onmacht van het ICC om arrestatiebevelen tegen Netanyahu en Gallant uit te voeren, ondanks duidelijk bewijs van oorlogsmisdaden, en de verlamming van de VN-Veiligheidsraad door Amerikaanse veto's, benadrukken de systematische vooringenomenheid ten gunste van staatactoren. Deze machteloosheid ondermijnt de fundamenteën van het internationaal recht, een fundament dat de mensheid moet herbouwen om te overleven. De acties van Israël, ongecontroleerd door deze organen, blijven escaleren en vereisen dringende hervormingen.

Nucleaire Overmacht en Weigering om te Voldoen

De nucleaire overmacht van Israël voegt een extra laag gevaar toe. Door in de jaren 1960 hoogverrijkt uranium uit de Verenigde Staten te stelen en te weigeren het Non-Proliferatieverdrag te ondertekenen, werd Israël een nucleaire macht buiten internationale controle. De geschatte 90–400 kernkoppen vormen een existentiële bedreiging, met name de Samson-optie, een doctrine van nucleaire vergelding als laatste redmiddel. Deze weigering

om IAEA-inspecties toe te staan verergert de regionale instabiliteit, terwijl buurlanden reageren.

Het Recht van Iran om Terug te Slaan en de Kwetsbaarheden van Israël

Iran heeft, onder Artikel 51 van het VN-Handvest, het recht op zelfverdediging na de illegale aanvallen van Israël. De vergelding in juni 2025, waarbij 100–300 raketten werden gelanceerd, doorbrak de Israëlische defensie en legde kwetsbaarheden in de Arrow 2/3-systemen bloot. De voorbereiding van Iran, met een voorraad van meer dan 3.000 raketten en hypersonische capaciteiten, suggereert dat Israël binnen weken zonder interceptors kan komen te zitten, een scenario ondersteund door schattingen van beperkte reserves. Deze escalatie benadrukt de inzet van ongecontroleerde Israëlische agressie.

De Nucleaire Afschrikking van Pakistan

De belofte van Pakistan tot nucleaire vergelding als Israël een nucleaire aanval op Iran uitvoert, introduceert een afschrikkingsdynamiek die een catastrofe mogelijk afwendt, maar ook de risico's verhoogt. Met 160–190 kernkoppen en Shaheen-III raketten kan Pakistan Israël treffen, wat de rand van de afgrond benadrukt waar de mensheid voor staat. Deze nucleaire impasse vereist dat we morele en juridische principes handhaven, zelfs met het risico op conflict.

Conclusie: Een Test voor de Mensheid

De acties en straffeloosheid van Israël zijn een test voor de mensheid. We moeten het internationaal recht handhaven, rechtvaardig handelen en niet zwichten voor staatsterrorisme, zelfs als dat betekent dat we de Samson-optie moeten confronteren. Een wereld die vervallen is tot barbarij, waar staatsterrorisme ongecontroleerd regeert, is erger dan een nucleaire oorlog. Beperk Israël, of we zijn allemaal gedoemd.